

meget stor Udstrækning, sammenlægge dem imod Menighedsraadenes Protest? Dette sidste vilde jeg dog anse for utænkeligt, og jeg mener, som sagt, ogsaa, at man ikke kan trække Veksler paa en Fremtid, som ingen kender.

Derfor forekommer det mig, at der savnes Grundlag til at lade Embederne henstaa uden at opslaa dem. Ja, jeg vil endogsaa sige, at her synes jeg, man bør benytte Lovens Udtryk: de bør opslaaes snarest muligt. Som jeg har nævnt, er der adskillig Uro og Utilfredshed mange Steder i Landet i Anledning af denne Sag. Uroen er voksende, og jeg er sikker paa, at den højtærede Kirkeminister ved noget derom. Hvad Følgerne kan blive af denne voksende Uro, skal jeg ikke sige noget om. Forholdet er jo det, at en politisk Minister maa altid regne med, at hans Handlinger kan faa politiske Følger. Befolkningen har jo overhovedet intet andet Værge hverken i denne eller i andre Sager end Stemmeseddelen. Men for det kirkelige Arbejdes Skyld — og det er det, der er det afgørende for mig — vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister straks at opslaa de ledige Embeder, eventuelt med Forbehold, opslaa dem for at være imødekommende overfor Befolkningens berettede Krav og ikke afvente Kommissionens Betænkning eller eventuelt en Højesteretsdom, hvad jeg ogsaa har set omtalt i Bladene.

Inden jeg slutter dette Afsnit, vil jeg gerne specielt omtale et Par Forhold denne Sag angaaende fra Fyns Stift. Det ene drejer sig om Øen Lyø, som lige siden Reformationen har haft sin egen Præst. Nu er Lyø Præstekald blevet ledigt. Det opslaaes dog ikke paa ny. Menighedsraadet har begæret det opslaaet, men det skulde vente, fordi der er en Mulighed for, at det kunde blive sammenlagt med Embedet paa en anden Ø i Bæltet, nemlig Avernakø. Efter de Oplysninger, jeg har dernedfra, og det Kendskab, jeg har til disse to Øer, vilde det imidlertid være meget uheldigt, hvis en saadan Sammenlægning skulde ske. Jeg skal blot nævne et Par Eksempler. For et Par Aar siden, da vi havde en ret streng Vinter, var det nødvendigt at hente Jordmoderen fra Avernakø til Lyø, men Vejret blev da saadant, at Jordmoderen i 6 Uger maatte blive paa Lyø og ikke kunde komme tilbage til Avernakø. Der er ingen regelmæssig Forbindelse mellem disse to Øer. Der er en Motorbaad, som kan sejle ud, naar Vejret er nogenlunde skikkelig, men ellers er det

overhovedet ikke muligt at faa Forbindelse med de to Øer. Jeg fik forleden et Brev fra Lyø, dateret 18. Oktober, hvor det meddeltes, at der Søndagen forud skulde have været afholdt Gudstjeneste paa Lyø og Dagen efter, om Mandagen, skulde have været Eksamen i Skolen. Men Vejret var saaledes, at Baaden ikke kunde gaa ud; der blev derfor ingen Gudstjeneste, og først om Tirsdagen, eller maaske det var om Onsdagen, kunde Præsten naa til Lyø, ikke direkte fra Avernakø til Lyø, men fra Avernakø over til Faaborg og derefter fra Faaborg til Lyø. Jeg nævner dette, fordi jeg tror, at den højtærede Minister, som jeg ved ogsaa forstaa den aandelige Side af hele denne Sag, vil kunne forstaa, at det af kirkelige Hensyn ikke lader sig gøre at sammenlægge disse to Sogne.

Jeg vil dernæst gerne pege paa Nordfyn, hvor der i høj Grad er Uro i Øjeblikket. Der er to Embeder, Guldbjerg og Sandager, der har staaet ledige i de sidste to Aar og har været betjent andetsteds fra. Det ene har været lagt til et Tosognspastorat, og der har altsaa ikke kunnet være Gudstjeneste regelmæssigt. Nu er endnu flere Embeder blevet ledige, og i det hele taget føler Befolkningen i Nordfyn sig meget utryg for, hvordan den kommende Tid skal arte sig. Der er bl. a. det store Sogn Sørslev, som langt tilbage har været et særskilt Sogn, et Et-sognspastorat. Der ønskes man ikke at komme sammen med noget af de andre. I det hele taget tror jeg, det vilde være meget ønskeligt, om Forholdene i Nordfyn snarest muligt maatte blive bragt i Orden. Jeg har ogsaa faaet en Henvendelse — jeg har for Resten faaet flere, men skal ikke omtale dem alle sammen — her fra Sjælland, som jeg gerne vil bringe frem, nemlig fra Uggerløse Sogn i Nordsjælland. Indtil 1884 var Tustrup og Uggerløse eet Pastorat; da blev de skilt ad, og nu er det Meningen at sammenlægge dem igen, i alt Fald staa Uggerløse ubesat, det er det faktiske. Sognet staa uden Præst, betjenes af Nabo-præster og har staaet ledigt allerede i lang Tid. Det kirkelige Liv deroppe lider meget under det. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Kirkeminister at tage under Overvejelse, om ikke Uggerløse er et af de Sogne, der — for at benytte Ordene fra de kirkelige Love — bør opslaaes snarest muligt.

Jeg vil dernæst gerne gaa over til at omtale et Par Ting vedrørende den højtærede Undervisningsminister. Enkelte Ta-